

Нъ нека съ върнемъ къмъ Мудрака, и къмъ начало-то на Христіанство-то въ Българіѣ. Мъркы-ты, които прѣдпріятъ той Монархъ да вървѣе Христіане-ты къмъ идолопоклонство-то съ притѣсненія, съ жестокость и гоненія срѣщу дѣйствоваха на негова-тъ цѣль; зашто, мухы ся не ловять съ оцетъ, и — колкото повече сръдишь нѣкого, толкова повече усиливать негово-то опиранье. Освѣтъ това и страхъ-тъ отъ гееннѣ былъ по' силенъ, нежели плашенье-то на Негово Величество. Всичко-то това Тертуліанъ добръ чувствовалъ въ свое-то изрѣченіе: Sanguis martyrum semen est Christianorum.

Въ Константинополь обаче пріемаха живо участіе въ състояніе-то на Христіане-ты въ Българіѣ, и царь-тъ не политикъ възбуди желаніе-то на много юнаци да бѣгнѣтъ назадъ въ прѣдѣлы-ты на Имперіѣ-тъ. Нъ духъ-тъ на Българско-то Правителство скоро ся промѣни съ всемъ, като възлязе на престола (около 830) кроткый, добрый, благосклонный

ВЛАДИМІРЪ.

Заклученный отъ неговый прѣдшественникъ трийсѣтъ-годишень миръ съ Византійци-ты, той го подтвърди грѣжественно, и ся съгласи на исканіе-то на Императора Теофила, да вървѣе назадъ извѣстно число плѣнны Българе, които бяхъ прѣседилъ още Каранъ изъ Македоніѣ въ Влахиѣ, за връщаніе-то на които напусто до сега ся моляше Гръцко-то Правителство. На това Владимірово рѣшеніе ся опряха послѣдователи системѣ-тъ Каранова и Мудракова, съ кои-то Государственный Съвѣтъ бяхъ плѣнъ, и освобожденіе-то на тия Македонци отлагаше отъ день на день.

Като ся мина малко врѣмя, царь-тъ ся потегли на пътуваніе въ Имперіѣ-тъ; като оглѣда нѣкои градове въ Македоніѣ, най послѣ ся упѣти въ Тессалоникъ. Тая страна най много бяхъ населена съ Българе, които бяхъ най главни граждани въ Тессалоникъ. Като бяхъ Христіане и поддани, ти служаха на Имперіѣ-тъ, и ся ползоваха съ прѣимущества и правдини наедно съ Гръци-ты; мнозина отъ тѣхъ като прѣминуваха срѣдны-ты чинове, достигаха до най правы-ты до-